

Đề bài:
Viết một
đoạn văn về
quê hương
đổi mới, có
sử dụng hai
cặp từ trái
nghĩa.

Bài làm

Tôi trở về quê nội sau năm năm xa cách, nhìn lại cảnh vật quê hương tôi khẽ mỉm cười thấy trong lòng lâng lâng một cảm xúc khó tả. Chao ôi! Làng quê thay đổi nhiều quá! Hiện ra trước mắt tôi không phải con đường gập ghềnh, khúc khuỷu như xưa nữa mà là một dải lụa đào mềm mại, bằng phẳng uốn mình dưới những hàng cây xanh tốt. Lúc này đây, cái ấn tượng về mấy ngôi nhà tranh nhỏ bé, thưa thớt, nghèo khó đã đi vào quá khứ thay vào đó là bao tòa nhà khang trang, đẹp đẽ, san sát nối đuôi nhau như những con tàu to lớn với ngàn ô toa rộng rãi, hiên ngang dưới bầu trời. Màu đỏ ngói mới nổi bật giữa khoảng không gian tôn lên vẻ đẹp trù phú của làng quê. Đằng kia cánh đồng mênh mông, bao la như tấm thảm khổng lồ được dệt từ một thứ vải xanh kỳ lạ, trải dài đến chân trời xa tít ửng hồng màu nắng hoàng hôn. Không còn nứt nẻ, khô cằn như ngày nào, giờ đây cánh đồng màu mỡ, phì nhiêu đã đưa lại nguồn lương thực dồi dào cho bao người lao động. Gió lướt qua những chị lúa xanh mơn mớn hát vang ca ngợi cuộc sống đẹp tươi, êm ái. Tiếng sơn ca vi vút, tô đậm thêm âm điệu sôi động cho bản nhạc không lời hấp dẫn. Thật là bất ngờ biết bao!... Khỏi óc sáng tạo và bàn tay lao động cần cù của những người nông dân chân chất quê tôi giờ đây đang từng ngày, từng giờ đưa làng quê tôi bước lên đà đổi mới, hứa hẹn mang đến cuộc sống ấm no với hạnh phúc tràn trề.